

ბიულეტენი

სამეცნიერო ჟურნალის
„ქართული პოლიტიკა“,
სპეციალური გამოცემა

გიორგი მარგველაშვილი

2015 #2

ბეირფასო მეგობრებო,

კარგი მმართველობა - ფართო საზოგადოებრივი ინტერესების გათვალისწინებით, სწორი, გონივრული გადაწყვეტილებების მიღება და მისი განხორციელების უზრუნველყოფაა. საჯარო ადმინისტრირების სფეროში, სახელმწიფო, რეგიონულ, უწყებრივ, თუ ადგილობრივი მმართველობის დონეზე გადაწყვეტილებებს საჯარო მოხელეები იღებენ და, იმისდა მიხედვით, თუ რამდენად აქტუალურ თემებს „წამოწევენ“ განსახილველად, ბევრადაა დამოკიდებული ქვეყნის მდგრადი პოლიტიკური და ეკონომიკური განვითარება. ჟურნალის სამეცნიერო რედაქცია მიესალმება და მხარს უჭერს თითოეული მოხელის მოსაზრებების, შეფასებების, დასკვნების სათანადოდ წარმოჩენას.

რედაქცია, დადგენილი წესით, გამოაქვეყნებს მათი ავტორობით მომზადებულ საჯარო გამოსვლების ტექსტებს: პარლამენტის სიმბოლოებზე; სამთავრობო ან ადგილობრივ დონის დიპლომატიკაზე; სამეცნიერო კონფერენციებზე; სემინარებზე და, რა თქმა უნდა, მათ მიერ გამოსაცემად მომზადებულ ცალკეულ სტატიებსა თუ წიგნებს. მთავარი ამოცანაა: ნებისმიერი რანგის საჯარო მოხელის, პოლიტიკოსის არცერთი ღირებული, ინოვაციური, მეცნიერულად დასაბუთებული მოსაზრება ან მოვლენათა სიღრმისეული ანალიზი არ დარჩეს განხილვის, გასაჯაროების გარეშე, რადგან, ამან, შეიძლება სერიოზულად დააზარალოს, როგორც სახელმწიფო, ისე, საზოგადოებრივი ინტერესები. „ქართული პოლიტიკის“ რედაქცია ღიაა სათანამშრომლოდ და მოგმართავთ სახელმწიფო მოხელეებს, პოლიტიკოსებს - ნუ მოერიდებით საკუთარი პოზიციის საჯაროდ დაფიქსირებას და გადმოგზავნით სათანადოდ რედაქტირებული ნაშრომი, შემდეგ ელექტრონულ მისამართზე: info@georgianpolitics.com.

გამოცემების ციფრული ვერსია, საჯარო სამსახურის ბიუროს დახმარებით, უსასყიდლოდ, პერსონალურად მიეწოდებათ სახელმწიფო და საზოგადოებრივ - პოლიტიკურ ორგანიზაციებში დასაქმებულებს, საქმიანი წრეების წარმომადგენლებს, მეცნიერებს, წარჩინებულ სტუდენტებს. ის, აგრეთვე, განთავსდება ჟიული შარტავას სახელმწიფო პოლიტიკის და მართვის სადოქტორო სკოლის პოლიტიკური ლიტერატურის ბიბლიოთეკის ვებ-გვერდზე: www.politlibrary.ge.

ამჯერად, რედაქცია, ცალკე ბროშურის სახით გამოსცემს საქართველოს პრეზიდენტის, გიორგი მარგველაშვილის 2015 წლის ყოველწლიურ საპარლამენტო მოხსენებას.

ყველამ ერთად შევუწყობთ ხელი „კარგი მმართველობის“ განხორციელებას საქართველოში.

გიორგი მარგველაშვილი

**საქართველოს პრეზიდენტის
2015 წლის ყოველწლიური
საკარლამენტო მოხსენება**

31.03.2015

**გამომცემელი: ქიული შარტავას სახელმწიფო
პოლიტიკის და მართვის სადოქტორო სკოლა**

მოგესალმებით პატივცემულო დეპუტატებო, სტუმრებო!

მივესალმები დამსწრე საზოგადოებას, საერთაშორისო მისიების წარმომადგენლებს, ტელემაყურებლებს, ჩვენი ქვეყნის ყველა მოქალაქეს!

დღევანდელ დღეს ჩემთვის მნიშვნელოვანია აქ ყოფნა იმიტომ, რომ 31 მარტი არის საქართველოს პირველი პრეზიდენტის დაბადების დღე. ამ დღეს რეფერენდუმით აღდგა საქართველოს დამოუკიდებლობა.

„პოსტსაბჭოთა ქვეყნიდან - ევროპულ სახელმწიფომდე” - შარშან პარლამენტში, სწორედ ასე განვსაზღვრე ჩემი წლიური გამოსვლის მიზანი, წელს კი ჩვენ მტკიცე ნაბიჯი უნდა გადავდგათ ევროპული სახელმწიფოს განმტკიცებისათვის.

ისტორიულად, კულტურულად, ჩვენ ევროპა ვართ - არა უბრალოდ მისი ნაწილი, არამედ - საუკუნეთა განმავლობაში ევროპის განვითარებისა და ქმნადობის აქტიური მონაწილეც. შესაძლოა გარკვეულწილად უფრო მეტი ღვაწლიც კი მიგვიძღვის; გეოგრაფიული სიშორიდან თუ გარკვეული მოწყვეტილობიდან გამომდინარე, ჩვენ ხშირად მარტო, მოკავშირეების გარეშე გვიწევდა იმ ღირებულებების დაცვა, რომელიც ასე მნიშვნელოვანი იყო ევროპული ცივილიზაციისათვის.

ჩვენი დღევანდელი გამოწვევაც სწორედ ეს არის: ყოველდღიურობაში მყარად დავამკვიდროთ ეს ფასეულობები, მდიდარ მემკვიდრეობაზე ავაშენოთ თანამედროვე ევროპული საქართველო; საქართველო, რომლის ცენტრშიც დგას ადამიანი - დიადი კულტურის მემკვიდრე თანამედროვე ქართველი, და მამასადამე - ევროპელი მოქალაქე.

ეს არის ჩვენი ამოცანა და ეს არის ჩვენი პასუხისმგებლობაც ცივილიზებული სამყაროს წინაშე. ახლა, როდესაც მსოფლიო ახალი წესრიგის ძიების პროცესშია, არა მხოლოდ ჩვენ გვჭირდება ევროპა, არამედ - ევროპას და დასავლეთს სჭირდება ძლიერი, განვითარებული, დემოკრატიული საქართველო.

იმისათვის, რომ შემდეგი ნაბიჯები სწორი მიმართულებით გადავდგათ, საჭიროა კარგად გავაცნობიეროთ სად ვიმყოფებით, სიმართლე ვუთხრათ ერთმანეთს და ამ სიმართლის წერტილიდან დავგეგმოთ და განვსაზღვროთ ჩვენი განვითარების მომავალი.

ამიტომ, დღეს მსურს მოგიწოდოთ: ერთად შევაფასოთ მიღწეული, თვალი გაუფსწოროთ პრობლემებს, და რაც მთავარია, მკაფიო მზერა მივაპყროთ მომავალს.

ბოლოდროინდელმა გამოწვევებმა დრამატულად გვაჩვენა ისედაც ცხადი გარემოება - ქვეყნის სრულფასოვან ფუნქციონირებას, უსაფრთხოებასა და განვითარებას ეკონომიკური წინსვლა უნდა დაედოს საფუძვლად.

ფაქტია, რომ ჯერაც ვერ მივაღწიეთ ეკონომიკური პროცესების სასურველ დინამიურობას. კვლავ მაღალია უმუშევრობის დონე, უთანასწორობის მაჩვენებელი, სახეზე გვაქვს ეკონომიკური ზრდის შენელება.

ამდენად, დღეს ჩვენი მთავარი ამოცანაა უზრუნველვყოთ ეკონომიკური ზრდა, დასაქმება; საბოლოოდ - ქვეყანაში უთანასწორობის შემცირება და საზოგადოების თითოეული წევრის კეთილდღეობა.

რა პოტენციალი გაგვაჩნია ამ თვალსაზრისით? ევროპასთან თავისუფალი ვაჭრობის შეთანხმება - შესაძლებლობა, ახალი სტიმულია ეკონომიკური ზრდისათვის, ინვესტიციებისთვის, დასაქმებისა და ექსპორტისათვის, ასევე, ევროკავშირთან მეტი ეკონომიკური ინტეგრაციისათვის. ამავე დროს, ესაა ახალი შესაძლებლობა თავისუფალი ვაჭრობის სხვა სივრცეების ათვისებისა და საექსპორტო ბაზრების დივერსიფიკაციისათვის. შესაბამისად, უნდა აღვნიშნოთ, რომ საჭიროა ბიზნესისა და საზოგადოების მეტი ინფორმირებულობა იმ შესაძლებლობების შესახებ, რაც ჩვენ ღრმა და ყოვლისმომცველი თავისუფალი სავაჭრო სივრცის (DCFTA) შესახებ შეთანხმების ხელმოწერამ მოგვცა.

საქართველოს თავისუფალი ვაჭრობის შეთანხმებები აქვს თურქეთსა და დსთ-ს ქვეყნებთანაც. შესაბამისად საქართველოში ინვესტორისთვის იქმნება შესაძლებლობა, რომ აქ ნაწარმოები პროდუქტი თავისუფალი ვაჭრობის რეჟიმში 900 მილიონზე მეტ მომხმარებლიან ბაზარზე გაიტანოს მსოფლიოს მასშტაბით. ამას თუ დავუმატებთ იმ მაღალ რეიტინგებს, რომლებიც ჩვენ გვაქვს და აღიარებულია მსოფლიოში ბიზნესის კეთების პარამეტრების, კორუფციისა და კრიმინალის დაბალი დონის, ასევე დაბალი გადასახადების თვალსაზრისით, რომელიც ნამდვილად არის საქართველოში, ჩვენ ფაქტიურად ძალიან საინტერესო შესაძლებლობებს ვუხსნით ინვესტორებს ყველა მიმართულებით და ამის

თაობაზე რაც შეიძლება მეტად უნდა მოხდეს მათი ინფორმირება.

ქვეყნისათვის მიმზიდველ პერსპექტივას ასევე ქმნის რეგიონალური თანამშრომლობა - ეკონომიკური და სავაჭრო კავშირების განმტკიცება შავი ზღვისა და კასპიის რეგიონებს შორის, კასპიის ენერგორესურსების ევროპისკენ გადაადგილების თვალსაზრისით - ევროპასა და აზიას შორის ვაჭრობის მიმართულებით.

ამ მიმართულებითაც ძალიან ბევრი გაკეთდა. რამდენიმე დღის წინ ყარსში საფუძველი ჩაეყარა „ტრანსანატოლიის ბუნებრივი გაზსადენის“ (TANAP) პროექტს, რომელიც კასპიის ენერგორესურსებს საქართველოს გავლით რეალურად მიაწოდებს ევროპას.

თქვენ იცით როგორ ინტენსიურად მიმდინარეობს მუშაობა რკინიგზაზე და სხვა ინფრასტრუქტურულ, სატრანსპორტო პროექტებზე, რომლებიც საქართველოს, აზერბაიჯანსა და თურქეთს უაღრესად საინტერესო და მიმზიდველი თანამშრომლობით ავითარებს.

აქვე აღვნიშნავ, რომ საქართველოში არსებული ელექტროენერჯის მაღალი გამომუშავების პოტენციალი და რეგიონში ელექტროენერჯიაზე მზარდი მოთხოვნა მნიშვნელოვან შესაძლებლობებს ქმნის. შესაბამისად, ენერგო-სექტორი ერთ-ერთი ყველაზე საინტერესო და მოთხოვნადი მიმართულებაა ინვესტორებისათვის. ახალი ჰესების აშენებისათვის მოზიდული ინვესტიციები უზრუნველყოფენ პირველ ეტაპზე იმპორტის ჩანაცვლებას და შემდგომ ჭარბი ელექტროენერჯის ექსპორტზე გატანას. ამ მხრივ, მნიშვნელოვანია „შავი ზღვის ელექტროგადამცემი ქსელის“ პროექტის ფარგლებში თურქეთთან ერთიანი ენერგეტიკული სისტემის შექმნა, რაც თურქეთსა და ევროპის ქვეყნებში ელექტროენერჯის საექსპორტო შესაძლებლობას გაზრდის.

ევროპისა და აზიის დამაკავშირებელი დერეფნის

განვითარებას ემსახურება ურთიერთობათა გაღრმავება არა მხოლოდ ევროპის, არამედ ასევე აზიის სახელმწიფოებთან. არ უნდა შემოვიფარგლოთ მხოლოდ რეგიონის ქვეყნებით, უნდა გავაქტიურდეთ ყველა იმ სახელმწიფოს მიმართულებით, ვინც დაინტერესებულია რეგიონის განვითარებაში, დაინტერესებულია ინვესტიციებით. შუა აზიის ქვეყნები, ჩინეთი, იაპონია ჩვენი განსაკუთრებული ინტერესის საგანს წარმოადგენენ. ამავდროულად მნიშვნელოვანია აშშ-საქართველოს სტრატეგიული პარტნიორობის ქარტიაში დაფიქსირებული თავისუფალი ვაჭრობის შეთანხმების შესახებ მოლაპარაკებების გაღრმავება.

გასული წლის ბოლოს და მიმდინარე წელს ლარის კურსის მკვეთრმა ვარდნამ და ეკონომიკური ზრდის სოლიდურმა შემცირებამ დღის წესრიგში დააყენა ქვეყნის საბიუჯეტო პარამეტრების ცვლილება. ამან კიდევ ერთხელ დაადასტურა საგარეო ეკონომიკური რისკების პირისპირ საქართველოს ეკონომიკის არც თუ საკმარისი მზაობა, ქვეყანაში ეკონომიკური პროგნოზირების ფაქტობრივად არ არსებობა.

ეკონომიკური რყევების, მათ შორის საგარეო ფაქტორებით გამოწვეული შოკების უკეთ გამკლავების მიზნით, ეკონომიკური პროგნოზირების მოქნილი სისტემა გვესაჭიროება. შესაბამისად, აუცილებელია თანამშრომლობის გაძლიერება ფინანსთა სამინისტროს, ეკონომიკის სამინისტროსა და ეროვნულ ბანკს შორის, ისე, რომ შენარჩუნდეს ეროვნული ბანკის დამოუკიდებლობა.

ქართული ოცნების წინასაარჩევნო პროგრამაში ხაზგასმულია ოლიგოპოლიური გარემოს შეცვლის აუცილებლობა. აქ კვითხულობთ: “ამ მოდელის „წარმატებას“ საქართველოს ყველა მოქალაქე გრძნობს პირველადი მოთხოვნილებების საქონლისა და მომსახურების - საკვების, საწვავის, მედიკამენტების, ელექტროენერჯისა და სხვადასხვა კომუნალური მომსახურების შეძენისას”.

საზოგადოებამ ამ ხედვას დაუჭირა მხარი და დღესაც იგივე აზრზეა. მიუხედავად ამისა, კვლავ აქტუალურია კითხვები ბაზარზე ოლიგოპოლიების, კონკურენციის შემზღუდავი შეთანხმებებისა და დომინირებული მდგომარეობის ბოროტად გამოყენების შესახებ. ლოგიკურად ჩნდება კითხვა კონკურენციის სააგენტოს საქმიანობის ეფექტიანობის შესახებ.

როგორც წინასაარჩევნო პროგრამით, ასევე მთავრობის მიერ დამტკიცებული საქართველოს სოციალურ-ეკონომიკური განვითარების სტრატეგიით აღიარებულია მცირე და საშუალო ბიზნესის უდიდესი მნიშვნელობა ეკონომიკის განვითარებისთვის, მისი სიჯანსაღის თვალსაზრისით “სახელმწიფო შეიმუშავებს ეფექტიან მექანიზმებს ბიზნესის, განსაკუთრებით მცირე და საშუალო ბიზნესის მხარდასაჭერად“ - აღნიშნულია სოციალურ-ეკონომიკური განვითარების სტრატეგიაში და მე სრულად

ვიზიარებ ამ მიზანს. თუმცა, ფაქტია, რომ მცირე და საშუალო ბიზნესის წილი მთლიან შიდა პროდუქტში ძალიან მცირეა და კვლავინდებურად 20 პროცენტის ფარგლებში რჩება.

ბიზნესის ადგილობრივი თუ უცხოელი წარმომადგენლები დღესაც ხშირად საუბრობენ ხელისუფლების მხრიდან ცალკეული გადაწყვეტილებების გაჭიანურებაზე, რის გამოც საქმიანი ინიციატივების განხორციელება გახანგრძლივებულია, ფერხდება ინვესტორთა მოზიდვა.

მნიშვნელოვანია ბიზნესთან დაკავშირებული გადაწყვეტილებების მიღების პროცესში თავად ბიზნესმენთა მეტი ჩაბმულობა და საზოგადოების სათანადო ინფორმირება. საჭიროა საფუძველშივე მეტი კომუნიკაცია ბიზნესთან ყველა იმ ინიციატივის გაჟღერებასა თუ კანონად ქცევამდე, რომელიც დაკავშირებულია ბიზნეს გარემოსთან, ინვესტიციებთან, ტურიზმთან; ამასთან, აუცილებელია ხელისუფლების მხრიდან გადაწყვეტილებათა სწრაფად მიღება და ენერგიული განხორციელება.

„სახელმწიფოს მიზანია, მიაღწიოს ბიზნესის იმგვარ რეგულირებას, რომელიც ხელს შეუწყობს თავისუფალი ბაზრისა და მეწარმეობის განვითარებას არსებულმა და მომავალმა რეგულაციებმა არ უნდა შეზღუდოს ბიზნესსაქმიანობა მისთვის დამატებითი პრობლემების შექმნის გზით“, - აღნიშნულია სოციალურ-ეკონომიკური განვითარების სტრატეგიაში, რასაც სრულად ვეთანხმები. შესაბამისად, წარმოუდგენლად მიმაჩნია სწორი ეკონომიკური პოლიტიკისა და რეფორმების განხორციელება დღეს არსებული სისტემური პარალელიზმის პირობებში.

შეუძლებელია ეკონომიკის განვითარება, როდესაც ერთი მხრივ გვაქვს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტრო, გვყავს მინისტრი, უფრო მეტიც - ვიცე-პრემიერი, რომლის გადაწყვეტილებებს აფერხებს სხვადასხვა ეკონომიკური პროფილის საბჭო თუ შესაბამისი თემატიკის სააგენტო. ამიტომ სწრაფად უნდა გავანალიზოთ, არსებული

ვითარება და მივიღოთ გადაწყვეტილება პასუხისმგებელი პირების სათანადო ნდობითა და ფუნქციებით აღჭურვის მიმართულებით.

2014 წელს ეკონომიკურმა ზრდამ 5 პროცენტს მიაღწია. ამავედროულად, 2008 წლის შემდგომ ყველაზე მეტი პირდაპირი უცხოური ინვესტიცია შემოვიდა ქვეყანაში (1.270 მლნ აშშ დოლარი). შესაბამისად, უზრუნველყოფილ იქნა 2014 წლის ბიუჯეტის შესრულება და უმნიშვნელოვანესი საბიუჯეტო ხარჯების გაწევა.

ადამიანზე ორიენტირებული საბიუჯეტო პოლიტიკა ჩვენი მიღწევაა და ის უეჭველად უნდა შევინარჩუნოთ. მინდა ამ თვალსაზრისით აღვნიშნო ის უმნიშვნელოვანესი და წარმატებული პროექტები, რომლებიც ჯანმრთელობის დაცვის სფეროში განხორციელდა. კერძოდ ესაა: საყოველთაო ჯანდაცვის პროგრამა, C ჰეპატიტის ელიმინაცია, სასწრაფო დახმარების რეფორმა, მაღალმთიანი რეგიონების კლინიკების გამოსყიდვა და დიპლომის შემდგომი განათლების დაფინანსება, „წამლისა და ფარმაცევტული საქმიანობის შესახებ“ საქართველოს კანონში რეცეპტებთან მიმართებით განხორციელებული ცვლილებები, სოფლის ამბულატორიების მშენებლობა და აღჭურვა.

ამავედროულად, აუცილებელია აღინიშნოს მთავრობის მიერ დაწყებული მცირე და საშუალო ბიზნესის წამახალისებელი პროგრამებიც: „შეღავათიანი აგროკრედიტის პროექტი“, „სასოფლო სამეურნეო პროდუქტების გადამამუშავებელი საწარმოების თანადაფინანსების პროექტი“, პროექტი «მიკრო და მცირე მეწარმეობის ხელშეწყობა საქართველოში» და განსაკუთრებით გამოვყოფ პროგრამას „აწარმოე საქართველოში“ - კარგ შესაძლებლობას ბიზნეს აქტივობის, დასაქმებისა და შემდგომი ეკონომიკური ზრდისათვის.

2014 წელს „ჰიბრიდულმა“ ომებმა, ტერორიზმმა, სახელმწიფოების საზღვრების ძალადობრივმა შეცვლამ მკაფიოდ დაგვანახა, თუ რაოდენ მასშტაბური საფრთხეები ემუქრება

მსოფლიო წესრიგს. მოვალენი ვართ ზედმიწევნით სწორად შევაფასოთ ვითარება და შესაბამისად ავაგოთ ჩვენი სტრატეგია.

საქართველოს უსაფრთხოება და კეთილდღეობა უშუალოდაა დაკავშირებული ევროპულ და ევროატლანტიკურ ინტეგრაციასთან. მიმდინარე წელს კიდევ უფრო უნდა გავაღრმავოთ ურთიერთობა როგორც საკუთრივ ევროკავშირთან და ნატო-სთან, ისევე ევროატლანტიკური სივრცის თითოეულ სახელმწიფოსთან.

ამავდროულად, ჩვენი ამოცანაა მაქსიმალურად წარმოვაჩინოთ საქართველოს გეოპოლიტიკური როლი და ის უპირატესობები, რაც საინტერესოს ხდის ჩვენს ქვეყნას საერთაშორისო თანამეგობრობისათვის; საქართველოს განვითარებითა და სტაბილურობით დაინტერესებულ სახელმწიფოთა რიცხვის ზრდა ჩვენი უსაფრთხოების ერთ-ერთი სერიოზული საერთაშორისო გარანტიაა.

ამდენად, საქართველოს პრობლემატიკა მუდმივად უნდა იყოს საერთაშორისო პოლიტიკის დღის წესრიგში და აქ ერთიანი ძალისხმევაა საჭირო. დაუშვებელია ვიწროპარტიულმა ან უწყებრივმა ინტერესებმა ეს დღის წესრიგი კითხვის ნიშნის ქვეშ დააყენონ და შეასუსტონ ევროატლანტიკური პლატფორმა. ამ პლატფორმის გაძლიერება უაღრესად მნიშვნელოვანია, განსაკუთრებით იმ ვითარებაში, როდესაც ამ მიზნის ირგვლივ ერთიანდება ყველა - პრეზიდენტი, მთავრობა, პარლამენტი თავისი უმრავლესობითა და უმცირესობით.

საქართველოს ტერიტორიების ნაწილის ოკუპაცია და მილიტარიზაცია ზრდის დესტაბილიზაციის საფრთხეს სამხრეთ კავკასიასა და შავი ზღვის რეგიონში და ამდენად, ჩვენი უსაფრთხოების უმნიშვნელოვანეს პრობლემას წარმოადგენს. რუსეთის ფედერაცია კვლავ არ ასრულებს 2008 წლის 12 აგვისტოს ცეცხლის შეწყვეტის თაობაზე შეთანხმებას, უარს ამბობს საქართველოს მიმართ ძალის არგამოყენების ვალდებულების აღებაზე; გასულ წელს რუსეთის შეიარაღებულმა ძალებმა გააგრძელეს

მავთულხლართებით მანიპულაცია. რუსეთის ფედერაციის მიერ აფხაზეთთან და ცხინვალის რეგიონთან/სამხრეთ ოსეთთან ხელშეკრულებების გაფორმების გამო, ჩემი მიმართვის პასუხად, პარლამენტმა ეს აქტები ოკუპირებული ტერიტორიების ანექსიისკენ გადადგმულ ნაბიჯად შეაფასა. ეს შეფასება ჩვენმა პარტნიორებმაც გაიზიარეს და საერთაშორისო მასშტაბით კიდევ ერთხელ დაგმეს რუსეთის აგრესია და ჩვენ მადლობა უნდა ვუთხრათ მათ.

ჩვენ ვაფასებთ საერთაშორისო ორგანიზაციებისა და პარტნიორი ქვეყნების მხარდაჭერას კონფლიქტების მშვიდობიანად მოგვარების, არაღიარების პოლიტიკის, ოკუპირებულ ტერიტორიებზე ეთნიკური ნიშნით დისკრიმინაციის დაუშვებლობის, დევნილთა დაბრუნების საკითხებში. სწორედ ამის შედეგია დევნილთათემაზე გაერო-ს გენერალური ასამბლეის რეზოლუციის მხარდამჭერთა რიცხვის ზრდა. არაღიარების პოლიტიკა უნდა გაღრმავდეს და გაძლიერდეს იმ სახელმწიფოებთან, რომლებთანაც საქართველოს დიპლომატიური ურთიერთობები ჯერ არ აქვს.

აქვე ერთმნიშვნელოვნად უნდა ითქვას - არაღიარება მიზნად არ ისახავს ოკუპირებული ტერიტორიების მოსახლეობის იზოლაციას! პირიქით - იქ მცხოვრები ადამიანები, დევნილებთან ერთად, სახელმწიფოს განსაკუთრებული ზრუნვის ობიექტია. ჩვენ გვინდა, რომ ყველას გაუზიაროთ ქართული სახელმწიფოს მშენებლობისა და გაძლიერების შედეგები, ის შედეგები, რასაც საქართველო ევროინტეგრაციის შედეგად იღებს; სიკეთეები, რასაც საქართველო იღებს ევროპაში უფრო აქტიური ინტეგრაციით.

ამავდროულად, მნიშვნელოვანია, რომ პოლიტიკურ სპექტრში და მთლიანად საზოგადოებაში ჩამოყალიბდეს კონფლიქტების მოგვარების ერთიანი ხედვა. ამ მიზნით, მე გავმართე საკონსულტაციო შეხვედრების სერია, და ეს პროცესი მომავალშიც გაგრძელდება, როგორც პოლიტიკურ

ძალებთან, ისე საზოგადოების წარმომადგენლებთან, რის შედეგადაც გამოიკვეთა კონსენსუსის კონტურები. კერძოდ:

- საქართველოს ერთიანობა და მთლიანობა საერთო მიზანს წარმოადგენს და ეს მიზანი ქართული პოლიტიკის ქვაკუთხედად დარჩება მის მიღწევამდე;

- ქვეყნის ერთიანობისა და მთლიანობის აღდგენის პროცესი ბუნებრივად გულისხმობს დევნილთა ნებაყოფლობით, ღირსეულ და უსაფრთხო დაბრუნებას;

- ამ მიზნების მიღწევის აუცილებელი პირობაა აფხაზეთისა და ცხინვალის რეგიონის/სამხრეთ ოსეთის დეოკუპაცია, რაც გზას გაუხსნის კონფლიქტების ურთიერთმისაღებ საფუძველზე მოგვარებას;

- სადავო საკითხების გადასაჭრელად საჭიროა აფხაზებთან და ოსებთან პირდაპირი დიალოგი, რისთვისაც ჩვენი მხრიდან სრული მზაობა არსებობს;

- საქართველოს სურვილი და მიზანია, რომ ევროკავშირთან ასოცირებით, მასთან თავისუფალი ვაჭრობითა და უვიზო გადაადგილებით წარმოქმნილი პრივილეგიები თანაბრად გავრცელდეს საქართველოს ყველა მოქალაქეზე;

- ევროპული საქართველო აფხაზთა და ოსთა თვითმყოფადობის შენარჩუნების, მათი პოლიტიკური და კულტურული უფლებების რეალიზების საუკეთესო გარანტი იქნება;

- საქართველო აღიარებს კონფლიქტების მოგვარების მხოლოდ მშვიდობიან გზას, რასაც დრო და კონსოლიდირებული ძალისხმევა სჭირდება; იმავდროულად, საქართველო არ ჩაიყენებს თავს მოუგვარებელი კონფლიქტების მძევლის მდგომარეობაში და გააგრძელებს დემოკრატიულ მოდერნიზაციას.

ამ ფუნდამენტზე შეიქმნება საერთო-ეროვნული პლატფორმა. მის განსახორციელებლად საჭიროა ჩვენს პარტნიორებთან კოორდინირებული ნაბიჯების დასახვა. ამისათვის მიზანშეწონილად მიმაჩნია წარმომადგენლობითი საერთაშორისო ფორუმის გამართვა.

საქართველოს ტერიტორიების ოკუპაცია 2008-ში, უკრაინის ომი 2014-ში, დნესტრისპირელი სეპარატისტების მხარდაჭერა სხვა არაფერია, თუ არა კრემლის მიერ პოსტსაბჭოთა სივრცეში ძალისმიერი პოლიტიკის დანერგვა და საქართველოს, უკრაინისა და მოლდოვას „დასჯა“ მათი ევროპული არჩევანის გამო.

დღეს ჩვენი ამოცანაა რუსეთის „პრივილეგირებული ინტერესების სფეროების“ კონფრონტაციული პარადიგმის მიღმა დარჩენა და რუსეთთან თანასწორობის პრინციპებზე დაფუძნებული კეთილმეზობლური პოლიტიკის დაადგენა; ჩვენი პარტნიორები უნდა ხედავდნენ, რომ ცდას არ ვაკლებთ რუსეთთან ურთიერთობის განსამუხტავად და ამ ძალისხმევაში უფრო მეტი საერთაშორისო დახმარება გვესაჭიროება.

ამიტომ, საერთაშორისო თანამეგობრობის მიერ ცალკეულ კრიზისებზე მსჯელობა საკმარისი არაა; საჭიროა დამოუკიდებელი სახელმწიფოების თავისუფალი არჩევანის, სუვერენიტეტისა და ტერიტორიული მთლიანობის წინააღმდეგ მიმართული პოლიტიკის გაუვნებლყოფა. ევროპული უსაფრთხოების განახლებულ არქიტექტურაზე მსჯელობისას სრულადაა გასათვალისწინებელი ნატო-ს არაწევრი ევროპული სახელმწიფოების, განსაკუთრებით საქართველოს, უკრაინისა და მოლდოვას თაობაზე და მათ ინტერესებზე აქტიური მსჯელობა.

რუსეთის მიერ გლობალური მასშტაბით გაშლილი პროპაგანდისტულ-იდეოლოგიური კამპანიის ერთ-ერთი ობიექტი საქართველოც არის. რუსული „რბილი ძალის“ ამოცანა დასავლური ღირებულებების დისკრედიტაცია და საქართველოს მიერ ევროატლანტიკურ ინტეგრაციაზე უარის თქმაა. ამაში იგი ადგილობრივი ანტიდასავლური ძალების კონგლომერატს იყენებს. ამ შემოტევის შესაჩერებლად აუცილებელია ქვეყნის შიგნით პროდასავლური დღის

წესრიგის კონსოლიდაცია და კოორდინირებული მუშაობა ჩვენს დასავლელ პარტნიორებთან.

საქართველოს სერიოზული წვლილი შეაქვს საერთაშორისო უსაფრთხოებაში. ჩვენ ჩართულნი ვართ ნატოსა და ევროკავშირის სამშვიდობო ოპერაციებში. მაგრამ, როგორც კიდევ არაწევრი სახელმწიფო, სრულფასოვნად ვერ ვსარგებლობთ დაცულობის ევროატლანტიკური სისტემით. ბუნებრივია, რომ ამ ვითარებაში, პარტნიორებისგან მზარდ ყურადღებას ვითხოვთ.

ასე რომ აღმოსავლეთ პარტნიორობის რიგის მომავალი სამიტი ჩვენთვის მხოლოდ ანგარიშგების ღონისძიება როდია; საქართველოს სჭირდება კონკრეტული შედეგები, რაც მკაფიოდ გამოკვეთს ქვეყნის ევროპულ პერსპექტივებს, მოსახლეობისათვის ხელშესახებს გახდის ევროინტეგრაციის სიკეთეებს.

საქართველო განსაკუთრებულ მნიშვნელობას ანიჭებს ურთიერთობას ამერიკის შეერთებულ შტატებთან.

საქართველო აფასებს იმ მხარდაჭერას, რომელსაც მუდმივად ვგრძნობთ ჩვენი ქვეყნის დასავლური ინტეგრაციის, დემოკრატიული განვითარების, ეკონომიკური წინსვლის, უსაფრთხოების, თავდაცვისა და არაღიარების პოლიტიკის მიმართულებით. ჩვენი ურთიერთობის გაღრმავება საქართველოსათვის უაღრესად მნიშვნელოვანია. ამ მხრივ სტრატეგიული პარტნიორობის ქარტია ჯერაც აუმოქმედებელ რესურსს შეიცავს.

უაღრესად მნიშვნელოვანია ევროკავშირის და აშშ-ის როლის გაზრდა რუსეთ-საქართველოს კონფლიქტის მოგვარების პროცესში. მოველით, რომ ისინი გააგრძელებენ ჩვენ პოლიტიკურ მხარდაჭერას, რათა:

- შემცირდეს საფრთხეები, რომლებიც მომდინარეობს აფხაზეთსა და ცხინვალის რეგიონში/სამხრეთ ოსეთში შექმნილი ვითარებიდან;

- მოხდეს კოორდინირებული და ადეკვატური რეაგირება ნებისმიერ ზეწოლაზე რუსეთის მხრიდან.

საერთაშორისო თანამშრომლობის სტრუქტურებში ჩვენი პოზიციების გაძლიერება ახალი ფორმატების მეშვეობითაა შესაძლებელი. დღეისათვის საქართველო, უკრაინა და მოლდოვა მსგავსი საფრთხეებისა და გამოწვევების წინაშე არიან; საგარეო საქმეთა სამინისტრომ უკვე გადადგა ნაბიჯები ჩვენს ქვეყნებს შორის კოორდინაციისა და თანამშრომლობის ხარისხის ასამაღლებლად. საჭიროა ამ პროცესის ინტენსიფიკაცია.

ტერორიზმის ახალი ნაირსახეობა ახლო აღმოსავლეთის რეგიონში და იქ გაჩაღებული ომი, სერიოზული გამოწვევაა ჩვენთვის - ახლო აღმოსავლეთის მოვლენები ხომ უშუალოდ აისახება უსაფრთხოების გარემოზე კავკასიაშიც. შემამფოთებელია, რომ საქართველოს მოქალაქეები იბრძვიან ე.წ. „ისლამური სახელმწიფოს“ რიგებში. საჭიროა

პრევენციული ზომების გატარება და, ზოგადად, უსაფრთხოების სექტორის გაძლიერება. ამასთან, რადგან საფრთხეები და რისკები მსგავსი და საერთოა, აუცილებელია პარტნიორ სახელმწიფოებთან თანამშრომლობის გაღრმავებაც.

თავის მხრივ, საქართველო აგრძელებს მნიშვნელოვანი წვლილის შეტანას საერთაშორისო ტერორიზმთან ბრძოლის საქმეში. გასული წლის მიწურულს ჩემი წინადადებით პარლამენტმა დაადასტურა საქართველოს მონაწილეობა ავღანეთის „გადამწყვეტი დახმარების მისიაში“ (Resolute Support Mission).

საქართველოს ეროვნული უშიშროების პოლიტიკის პრიორიტეტული მიმართულება თავდაცვითი შესაძლებლობების გაზრდაა. ამას ემსახურება პერსონალის მართვის სისტემის განვითარება, მართვისა და კონტროლის გაუმჯობესება, განათლებისა და წვრთნის სისტემის თანამედროვე სტანდარტებთან სრული შესაბამისობის უზრუნველყოფა და თავდაცვითი შეიარაღების განახლება.

თავდაცვის ახალმა მინისტრმა სამხედრო უწყებაში დაგეგმილი რეფორმები წარმოადგინა. ზემოთ უკვე ჩამოთვლილ საკითხებთან ერთად, უნდა აღინიშნოს ინსტიტუციური რეფორმები როგორც თავდაცვის სტრატეგიული დაგეგმვის, ისეთავდაცვის ერთიანი საფინანსო პოლიტიკის შემუშავების სფეროში. ასევე პროფესიულ სამსახურზე ეტაპობრივად გადასვლის გეგმა, რეზერვისა და მობილიზაციის ახალი სისტემის შექმნა, თავდაცვითი შეიარაღების განახლება, სამხედრო ინფრასტრუქტურის გაუმჯობესება, ნატო-სთან თანამშრომლობისა და თავსებადობის განმტკიცება, რასაც სათანადო საფინანსო რესურსი ესაჭიროება.

მე ამაყი ვარ იმით, რომ დღეს ჩვენი შეიარაღებული ძალების 7% ქალებითაა დაკომპლექტებული. თავდაცვის

სამინისტროს გენდერული თანასწორობის სტრატეგია კიდევ უფრო მეტად შეუწყობს ხელს ქალებისა და მამაკაცების თანაბარი შესაძლებლობების რეალიზაციას თავდაცვის უწყებაში.

2014-2015 წლებში ჩვენმა დანაყოფმა ღირსეულად მოიხადა მხედრული ვალი ცენტრალურ აფრიკაში. საქართველოს შეიარაღებული ძალების ასეულმა წარმატებით გაიარა ნატო-ს შეფასებისა და სერტიფიცირების პროცესი და 2015 წლის იანვრიდან ჩაერთო ნატო-ს სწრაფი რეაგირების ძალებში (NRF 2015); მეორე ასეული ამჟამად გადის შეფასების პროცესს. ცამეტი ათასმა ქართველმა ჯარისკაცმა გამოიარა ავღანეთის მძიმე სკოლა და გამოცდა.

გასული წლის ერთ-ერთი საეტაპო მოვლენა იყო უელსის ნატო-ს სამიტის გადაწყვეტილება ღონისძიებათა არსებითი პაკეტის მონიჭების შესახებ. იგი მიზნად ისახავს საქართველოს მომზადებას ნატო-ში გაწევრიანებისთვის და ქვეყნის თავდაცვითი შეიარაღებების შესაძლებლობების გაძლიერებას. პაკეტის იმპლემენტაციის შედეგად ნატო

უფრო მეტად იქნება წარმოდგენილი საქართველოში, ხოლო საქართველო უფრო მეტად ინტეგრირებული ალიანსში.

არსებითი პაკეტის ფარგლებში საქართველოში უნდა ამოქმედდეს ნატო-საქართველოს ერთობლივი წვრთნისა და შეფასების ცენტრი, რომლის დანიშნულებაცაა საქართველოს, პარტნიორი და ნატო-ს წევრი ქვეყნების ჯარისკაცთა ერთობლივი წვრთნები. ამასთან, კვლავ აღვნიშნავ, რომ საქართველო ატარებს მშვიდობისმოყვარე, კეთილმეზობლურ პოლიტიკას; ხოლო ცენტრის შექმნა, ისევე, როგორც ზოგადად ნატო-სთან ჩვენი დაახლოება, არავის წინააღმდეგ არაა მიმართული და ემსახურება უსაფრთხოების განმტკიცებას რეგიონში. ეს კი ყველა ჩვენი მეზობლის ინტერესებში უნდა იყოს.

და კიდევ: ნატო-საქართველოს არსებითი პაკეტით გათვალისწინებული ღონისძიებების დროულად და ეფექტიანად განხორციელება არა მხოლოდ ერთი სამინისტროს საქმე, არამედ ყველა სახელმწიფო ინსტიტუტის პასუხისმგებლობაა. სწორედ ამიტომ, საქართველოს კონსტიტუციით მონიჭებული უფლებამოსილებით, ორჯერ მივმართე მთავრობას და ვითხოვე მთავრობის სხდომაზე აღნიშნული საკითხის განხილვა. დღემდე მთავრობიდან არანაირი პასუხი არ მიმიღია.

ნატო-ს უელსის სამიტის სხვა მიღწევები გახლდათ პარტნიორობის თავსებადობის ინიციატივაში და გამლიერებული შესაძლებლობების ჯგუფში საქართველოს მიწვევა. ეს სტატუსი საქართველოს შესაძლებლობას აძლევს ადრეულ ეტაპზე ჩაერთოს ჩრდილოატლანტიკური ალიანსის ოპერაციების დაგეგმვის პროცესში, აქტიურად მიიღოს მონაწილეობა ნატო-ს წვრთნებში, წვლილი შეიტანოს ალიანსის სტრატეგიულ განხილვებში. პაკეტით გათვალისწინებულია ნატო-ს სტანდარტების ლოჯისტიკური ცენტრისა და თავდაცვის ინსტიტუციური აღმშენებლობის

სკოლის შექმნა (Logistic Facility and a Defence Institution Building School).

გამართულად მოქმედებს საქართველოსა და ალიანსს შორის თანამშრომლობის ისეთი მექანიზმებიც, როგორცაა წლიური სამოქმედო პროგრამა და ნატო-საქართველოს კომისია, სადაც აღინიშნა გასულ წელს საქართველოს მიერ მიღწეული პროგრესი. ეს ყველაფერი, უპირველესად, ჩვენი ოფიცრებისა და ჯარისკაცების კვალიფიკაციისა და თავდადების შედეგია.

დიახ, ამ მიღწევათა უკან დგანან ჩვენი ჯარისკაცები და ოფიცრები. დღეს საქართველოს მთელ მსოფლიოში სცემენ პატივს მათი სიმამაცის, შეუპოვრობისა და სიმტკიცის გამო. სახელმწიფოსა და საზოგადოებისაგან ამას განსაკუთრებული დაფასება ესაჭიროება. უნდა გვახსოვდეს, რომ საერთაშორისო მისიებში მონაწილე ჩვენი სამხედროებიდან 435 დაიჭრა, ხოლო 29 ადარ დაბრუნებია სახლებსა და ოჯახებს. მათ სახელებს საუკუნოდ გაიხსენებენ ქვეყნისა და თავისუფლებისათვის თავდადებულ მამულიშვილებთან ერთად. მოწიწებით ვიხრი ქედს სამშობლოსათვის დაცემული ყველა გმირის ნათელი ხსოვნის წინაშე.

საქართველოს ხელისუფლება ინტენსიურად აგრძელებს სამხედრო მოსამსახურეთა, დაჭრილ მეომართა და საომარი მოქმედებისას გარდაცვლილ მეზრძოლთა ოჯახების მხარდაჭერას; ფინანსური დახმარება გაეწია დაღუპული ჯარისკაცების ოჯახებს, გაიზარდა დაშავებული ჯარისკაცების რეაბილიტაციისა და რეინტეგრაციის პროგრამების დაფინანსება. საჭიროა სახელმწიფომ უზრუნველყოს ჩვენი სამხედრო მოსამსახურეები ღირსეული პენსიით. აქვე მინდა შეგახსენოთ, რომ ჩვენი ვეტერანების მდგომარეობა გასაუმჯობესებელია და ეს მართლაც სახელმწიფოებრივი საქმეა.

დაცული მოქალაქე, დაცული საზოგადოება, დაცული სახელმწიფო - ეს უნდა იყოს ნებისმიერი ხელისუფლების სახელმძღვანელო პრინციპი და ყველამ ერთად ცდა არ უნდა დავაკლოთ მის ხორცშესხმას.

შარშან პარლამენტმა გაიზიარა ჩემი ხედვა და ეროვნული უშიშროების საბჭოს შემადგენლობა გაფართოვდა - მთავრობასთან ერთად მასში ახლა პარლამენტიცაა სათანადოდ წარმოდგენილი. ამდენად, ეროვნული უშიშროების საბჭოს სახით პრეზიდენტთან ჩამოყალიბდა აღმასრულებელ და საკანონმდებლო ხელისუფლებებთან თანამშრომლობის, უშიშროებისა და თავდაცვის სფეროში უმნიშვნელოვანესი გადაწყვეტილებების შემუშავებელი ინსტიტუტი. სამწუხაროა, რომ ამ კონსტიტუციური ორგანოს სისტემატური მუშაობა ხელოვნური ხასიათის დაბრკოლებებს აწყდება. ეს ამცირებს შესაბამის სფეროში სახელმწიფო ინსტიტუტების კოორდინაციის ხარისხს და გაუგებრობას იწვევს ჩვენს პარტნიორებში.

დღეს, როდესაც დღის წესრიგში დგას ასოცირების შეთანხმების რატიფიკაცია, პარლამენტთა შორის კავშირებს და თანამშრომლობის მრავალმხრივ ფორმატებს შეუძლია ამ პროცესის კიდევ უფრო დაჩქარება; იგივე შეიძლება ითქვას ნატო-სთან დაკავშირებითაც. ჩვენ გვესაჭიროება მეტი თანამშრომლობა იმ ქვეყნების ხელისუფლებებთან, რომლებიც ეჭვებს გამოთქვამენ საქართველოს ევროატლანტიკურ ინტეგრაციასთან მიმართებით. ხაზგასმით მინდა აღვნიშნო, რომ ყველა პოლიტიკური ძალა აქტიურად უნდა თანამშრომლობდეს; საპარლამენტო ასამბლეების ტრიბუნები მაქსიმალურად მოხმარდეს ჩვენი ქვეყნის წარმოჩენას და საქართველოს თემატიკის აქტიურად განხილვას საერთაშორისო ფორუმებზე.

მინდა ასევე ხაზგასმით აღვნიშნო საგარეო საქმეთა სამინისტროს როლიც. მას კანონმდებლობით ევალება სხვა სახელმწიფოებთან და საერთაშორისო ორგანიზაციებთან ურთიერთობის წარმართვა. ამ ერთობ მნიშვნელოვანი და საპასუხისმგებლო საქმიანობის განხორციელებას ყველამ უნდა შევუწყოთ ხელი. არ უნდა დავუშვათ სხვადასხვა სახელმწიფო უწყებებსა და ინსტიტუტებში ფუნქციათა დუბლირება ან გაფანტვა.

მაგალითად: ახლადშექმნილი საგარეო პოლიტიკის უწყებათაშორისი საბჭო საგარეო საქმეთა სამინისტროსა და მთავრობის ფუნქციათა ნაწილობრივ დუბლირებას ახდენს; რუსეთის ფედერაციასთან ურთიერთობის სპეციალური წარმომადგენლის მანდატი კი ზუსტად არ არის განსაზღვრული შესაბამისი სამართლებრივი აქტით. ასევე აუცილებელია მის ქმედებათა სრული ინტეგრაცია ერთიან საგარეო პოლიტიკაში, საგარეო საქმეთა სამინისტროსთან მჭიდრო კოორდინაციის გზით.

ქვეყნის განვითარების უმთავრესი მამოძრავებელი ძალა ჩვენი მოქალაქეები არიან. მათი ნიჭი და შესაძლებლობები

კი მხოლოდ დაცულობისა და თავისუფლების პირობებში ვლინდება. ამიტომ, უსაფრთხოებასთან ერთად, უპირველეს ამოცანად რჩება დემოკრატიის გაძლიერება და ადამიანის უფლებათა დაცვის მაღალი სტანდარტების დამკვიდრება. ხშირად გვესმის, რომ ამ მხრივ ვითარება გაცილებით უკეთესია, ვიდრე წინა ხელისუფლების დროს, და ეს სიმართლეა. მაგრამ, ვფიქრობ, დროა მომავალზე ვიფიქროთ. უნდა გამოვიდეთ იმ მოთხოვნებიდან, რასაც ჩვენი მიზანი - თანამედროვე ევროპული სახელმწიფო გვიყენებს. დემოკრატიის გაძლიერება მუდმივი პროცესია. არასოდეს დადგება დღე, როდესაც შეგვეძლება კმაყოფილებით ვთქვათ, რომ სასურველს მივაღწიეთ. 2014 წელს ჩვენ მივიღეთ ადამიანის უფლებათა დაცვის ეროვნული სტრატეგია, რაც ქმედებებისაკენ გვიბიძგებს. მაგრამ გავაკეთეთ კი დღეისთვის ყველაფერი, რაც ჩვენს ხელთ იყო?

ამ მხრივ განსაკუთრებით მრავლისმეტყველია ე.წ. ფარული მიყურადების შესახებ განვითარებული მოვლენები. სწორედ ამ საკითხზე მე პირველად გამოვიყენე ვეტოს უფლება. გასულ წლებში ფარული მოსმენებისა და მის საფუძველზე დევნის მწვავე შედეგები მოსახლეობის დიდმა ნაწილმა საკუთარ თავზე იწვნია. არავის სურს მსგავსი ვითარების კიდევ განმეორება. მაშ, რა ინტერესმა გააერთიანა უმცირესობა და უმრავლესობა პარლამენტში კანონის ჩემს მიერ წარმოდგენილი ვერსიის ჩასაგდებად და შესაბამისად ისეთი კანონის ძალაში შესასვლელად, რომელიც არ იმსახურებს არც საზოგადოების ნდობას და თან არ შეესაბამება საერთაშორისო სტანდარტებს?

2012 წლის საპარლამენტო არჩევნების შემდეგ სასამართლოს გაძლიერების მიმართულებით მნიშვნელოვანი ნაბიჯები გადაიდგა.

თუმცა, ცვლილებათა მიუხედავად, ნათელია, რომ სასამართლოს რეფორმირებას მეტი სტიმულისჭირდება. უნდა

გამლიერდეს სასამართლოს დამოუკიდებლობა, გაიზარდოს საზოგადოების წინაშე სასამართლოს ანგარიშვალდებულება და მართლმსაჯულების ხარისხი. არც ქვეყნის შიგნით და არც მის გარეთ არ უნდა დარჩეს ადგილი ექვისათვის, რომ სამართალწარმოება შეიძლება ლეგიტიმურის გარდა რაიმე სხვა მიზნით ხორციელდებოდეს.

ნდობა გაიზრდება მაშინ, როდესაც გაიზრდება სამართლიანი გადაწყვეტილებების რიცხვი. მსგავსი გადაწყვეტილებები კი პრინციპულმა, სამართლიანმა, კვალიფიციურმა, ნებისმიერი ზეწოლისგან თავისუფალმა მოსამართლეებმა უნდა მიიღონ. ასე რომ, სასამართლოს დამოუკიდებლობის მთავარი ღერძი - მოსამართლეა!

სწორედ ხსენებული კრიტერიუმებით შერჩეული უზენაესი სასამართლოს წევრობის კანდიდატები წარმოგიდგინეთ გასულ წელს.

აქვე მინდა შევეხო უზენაესი სასამართლოს თავმჯდომარის

შერჩევის ჩემს მიერ შემოთავაზებულ ფორმას. ცხადია, პროცესში საზოგადოების ფართო მონაწილეობა მიზნად ისახავდა ღირსეულთა შორის საუკეთესო კანდიდატის შერჩევას; მაგრამ ამავე დროს მას ჰქონდა სხვა, არანაკლებ მნიშვნელოვანი მიზანიც - სასამართლოსადმი ნდობის ამაღლება. მიმაჩნია, რომ საზოგადოების ჩართულობით შერჩეული უზენაესი სასამართლოს თავმჯდომარე უფრო მონდომებით აღადგენს სასამართლოსადმი ნდობას. მჯერა, რომ ქალბატონი ნინო დაუღალავი შრომით ახალ ფურცელს გადაამლის ქართული მართლმსაჯულების ისტორიაში.

ამასთან, ხაზგასმით უნდა აღვნიშნო, რომ სასამართლოსადმი პატივისცემა არა მხოლოდ სასამართლოს თავმჯდომარის და მოსამართლეთა, არამედ თითოეული ჩვენგანის საზრუნავია. სამწუხაროდ, ამის მაგალითად ვერ ჩაითვლება საყდრისის შემთხვევა. ის, რომ საყდრისის აფეთქება სასამართლო გადაწყვეტილებამდე მოხდა, სასამართლოსადმი უპატივცემულობაზე მეტყველებს. ეს პრეცედენტი დაფიქრებისა და სათანადო დასკვნების გამოტანისკენ მოგვიწოდებს.

განსაკუთრებით უნდა შევჩერდე პროკურატურის რეფორმირების საკითხზე. ერთხელ და სამუდამოდ უნდა მოიხსნას კითხვები პროკურატურის პოლიტიზაციასთან დაკავშირებით. როგორ უნდა გაკეთდეს ეს? მინდა გითხრათ, რომ როგორც ბევრ სხვა შემთხვევაში, პროკურატურასთან დაკავშირებითაც სწორი პასუხების მოძიება შეიძლება კოალიცია „ქართული ოცნების“ საარჩევნო პროგრამაში და პარლამენტის მიერ დამტკიცებულ სამთავრობო პროგრამაში. საჭიროიყომათიდროულიგანხორციელება.მნიშვნელოვანია, რომ დაგეგმილმა საკანონმდებლო ცვლილებებმა მოხსნას პოლიტიზაციასთან დაკავშირებული კითხვები.

უნდა განისაზღვროს პროკურატურის ინსტიტუციური სტატუსი, მისი ადგილი სახელისუფლებო სტრუქტურაში და

ამის შემდეგ, უზრუნველყოფილ იქნას დამოუკიდებლობისა და მიუკერძოებლობის, საზოგადოების წინაშე ანგარიშვალდებულების პირობები.

ამასთან, ხაზგასმით უნდა ითქვას, რომ შედეგების მისაღწევად რეფორმას თან უნდა ახლდეს სწორი საკადრო პოლიტიკა. უმწიკვლო წარსულისა და მაღალი პროფესიული უნარების მქონე ადამიანების დანიშვნარით პროკურორებად თუ მათ ხელმძღვანელებად. სწორედ მაღალპროფესიონალი პროკურორების მიერ გამოძიებული საქმეები დროულად და კვალიფიციურად უნდა იგზავნებოდეს სასამართლოში, რათა გამოირიცხოს კითხვები თვეობით გახანგრძლივებული საგამოძიებო პროცესების შესახებ.

აუცილებელია შინაგან საქმეთა სამინისტროს რეფორმის განხორციელება. კოალიციის წინასაარჩევნო პროგრამით საზოგადოებას შევპირდით შინაგან საქმეთა სამინისტროს გარდაქმნას საშინაო საქმეთა სამინისტროდ - სამოქალაქო სამსახურად, მისგან სახელმწიფო უშიშროების სამსახურების გამოყოფას და მათი საქმიანობის დამოუკიდებლობის უზრუნველყოფას. აქაც იგივეს ვიტყვი - საჭირო იყო ამ ნაბიჯების დროულად გადადგმა. იმედს გამოვთქვამ, რომ ეს პროცესი აღარ გაჭიანურდება და გამჭვირვალეობის, საზოგადოებრივი კონტროლის პირობებში წარიმართება.

ქვეყანაში ადამიანის უფლებათა მდგომარეობის მნიშვნელოვანი ინდიკატორია ის, თუ როგორ ვექცევით თავისუფლება აღკვეთილ მოქალაქეებს. დაუშვებელია, რომ თავისუფლების შეზღუდვას თან ახლდეს ღირსების შემლახველი, დამამცირებელი მოპყრობა, ძალადობა და წამება, უახლოესი წარსულის გამოცდილება, „ნულოვანი ტოლერანტობის“ იდეოლოგიის მიმე შედეგები, პატიმრებისადმი არაადამიანური მოპყრობა. ეს წარსული არასდროს უნდა განმეორდეს. ამდენად, უპირველეს ყოვლისა,

აუცილებლად მიმაჩნია სახალხო დამცველის ინსტიტუტის გაძლიერება, მისი აღჭურვა კონტროლის განხორციელებისა და რეაგირების მეტი, ეფექტური მექანიზმებით.

ყველა ადამიანი დაბადებით თავისუფალია და თანასწორია კანონის წინაშე. უმცირესობის უფლებათა დაცვა თითოეული სახელმწიფო მოხელის პირდაპირი და უპირობო კონსტიტუციური ვალდებულებაა, რომელიც ჩვენი საამაყო მრავალსაუკუნოვანი კულტურულ-ისტორიული ტრადიციით არის გამყარებული. სახელმწიფო არ შეიწყნარებს უფლებათა ხელყოფის უმცირეს გამოვლინებასაც კი!

მსურს გავიხსენო ქალბატონ ნინო გოგუაძის სიტყვები მისი შთამბეჭქდავი საპარლამენტო გამოსვლიდან: “ჩვენ, კანონმდებლებს, ყოველი ფეხის ნაბიჯზე უნდა გვახსოვდეს, რომ თუ სახელმწიფოში შესაძლებელი გახდა რომელიმე ჯგუფის, რომელიმე უმცირესობის უფლებების დარღვევა, მაშინ ასეთ სახელმწიფოში შესაძლებელი, დასაშვები და მეტიც, გარდაუვალი გახდება მთავარი უმცირესობის უფლებების დარღვევა და ეს მთავარი უმცირესობა კი არის ერთი ცალკეული ადამიანი, ანუ ყოველი ჩვენგანი. ყოველი ჩვენგანი არის ერთი ადამიანი და ის უკიდურეს უმცირესობაშია ყოველთვის, რომელ უმრავლესობასაც არ უნდა მიეკუთვნებოდეს ამა თუ იმ მომენტში”.

შესაბამისად, ჩვენ მიზნად უნდა დავისახოთ დისკრიმინაციის წარმომშობ მიზეზთა აღმოფხვრა. პრობლემა ხომ არა მხოლოდ უშუალოდ ძალადობაა, არამედ აზროვნების ის ფორმა, რომლითაც ხდება ადამიანთა დისკრედიტაცია და სტიგმატიზება პოლიტიკურ, რელიგიურ თუ სხვა შეხედულებათა, სექსუალური ორიენტაციის, ავამდყოფობის, შეზღუდულ შესაძლებლობათა თუ ქრომოსომების რაოდენობის გამოც კი.

მსურს შევჩერდე კიდევ ერთ მტკივნეულ პრობლემაზე, რომელიც თითოეულ ჩვენგანს განსაკუთრებული სიმწვავეით

შეგვეხო. მხედველობაში მაქვს 2014 წელს შემამუშოოთებელი მასშტაბითა და სისასტიკით გამოვლენილი ძალადობა ქალთა წინააღმდეგ.

ჩვენ, ყველამ ერთად, ქმედითი ნაბიჯები უნდა გადავდგათ, რათა დავამარცხოთ პრობლემა, რომელიც შეურაცხყოფს ჩვენს წარსულს და ტრადიციებს, საფრთხეს უქმნის ჩვენს თანამედროვეობას და მომავალს.

ვფიქრობ ამ მიზნის მისაღწევად არსებითი როლი უნდა ითამაშოს ქალთა როლის წინ წამოწევამ, განსაკუთრებით კი პოლიტიკაში მათი მონაწილეობის გაზრდამ. სწორედ ამ სულისკვეთებით, გამოვაცხადე 2015 წელი ქალთა წლად.

ამ სულისკვეთებითვე აქ, ამ დარბაზში, სადაც ჩვენი მოსახლეობის უმრავლესობის - ქალთა წარმომადგენლობა გაუმართლებლად დაბალია, ვაცხადებ, რომ ერთმნიშვნელოვნად ვუჭერ მხარს კვოტირების სისტემის დანერგვას საარჩევნო კანონმდებლობაში. ამ იდეის მხარდაჭერისკენ მოგიწოდებთ ყველას.

მსურს თქვენი ყურადღება გავამახვილო კიდევ ერთ პრობლემაზე, რომელიც ჩვენი მომავლის სახელით ითხოვს დაუყოვნებლივ გადაჭრას. ეს არის ბავშვთა სიღარიბე. იუნისეფ-ის მონაცემებით დღეს ჩვენ ქვეყანაში დაახლოებით 50 000 ბავშვი უკიდურეს სიღარიბეში ცხოვრობს. ვიცი, რომ საბიუჯეტო რესურსები ყოველთვის შეზღუდულია, მაგრამ მოგიწოდებთ - კარგად დავფიქრდეთ პრიორიტეტებზე! რა თქმა უნდა პრობლემა ფართოა და ყველას გვეხება, მაგრამ განსაკუთრებით მივმართავ ადგილობრივ ხელისუფლებებს - ბაგა-ბაღების დაფინანსება თუ გადაუდებელი დახმარება, მსგავსი პრობლემების მქონე ბავშვებისთვის სწორედ ადგილობრივი ბიუჯეტების საქმეა.

ყველა ვთანხმდებით, რომ ევროპულ სახელმწიფოდ ჩამოყალიბების პროცესში, აქტიური სამოქალაქო საზოგადოება გადამწყვეტ როლს ასრულებს და აძლიერებს სახელმწიფოს. ჩვენ ველით, რომ სამოქალაქო საზოგადოების წარმომადგენლები ხელისუფლებასთან დიალოგით, პრობლემების გადაწყვეტის გზების შეთავაზებით, დასაბუთებული კრიტიკით, ქართული სახელმწიფოს აღმშენებლობაში კიდევ უფრო აქტიურად ჩაებმებიან.

ამასობაში, საზოგადოების მდგრადობისათვის, არსებითია სტაბილური პოლიტიკური სისტემა, რომელიც პასუხობს ხალხის ინტერესებს, უზრუნველყოფს პოლიტიკური პარტიების გაძლიერებას. სხვაგვარად - საჭიროა ევროპული ტიპის პოლიტიკური სისტემა. ასეთი სისტემის ფორმირებისათვის კი საკვანძოა სწორი საარჩევნო მოდელის დანერგვა. არსებული სისტემის ხარვეზებზე საუბარია „ქართული ოცნების“ წინასაარჩევნო პროგრამაში. სხვა ცვლილებებთან ერთად, საერთო აზრით, პრინციპულია მაჟორიტარული საარჩევნო სისტემის შეცვლა.

იმისათვის, რომ ეს შედეგი უკვე მომავალ არჩევნებზე მივიღოთ, აუცილებელია ცვლილებების დაუყოვნებლივ ინიცირება, უკვე პარლამენტის საგაზაფხულო სესიაზე.

საქართველოს კონსტიტუციის თანახმად პრეზიდენტი უზრუნველყოფს სახელმწიფო ორგანოთა ფუნქციონირებას.

სწორედ სახელმწიფო ორგანოთა გამართულ ფუნქციონირებაზეა დამოკიდებული ქვეყნის წინსვლა და წარმატება.

ზემოთარაერთხელ ავღნიშნემართვაში და ინსტიტუციების მუშაობაში არსებულ პრობლემებზე.

სახელმწიფოს მართვა უნდა ხორციელდებოდეს კომპეტენტური სახელმწიფო ინსტიტუტების მიერ. სამწუხაროდ, ჩამოყალიბებული პრაქტიკის პირობებში დღეს სახეზე გვაქვს ორ ათეულამდე საბჭო და სტრუქტურა, რომლებიც კანონმდებლობით უკვე არსებული ორგანოების ფუნქციების დუბლირებას ახდენენ და ხშირ შემთხვევაში მათ ზემდგომებად გვევლინებიან. მაგალითად, მინისტრთა კაბინეტში არსებობს შესაბამისი მიმართულების სამინისტრო. იმავედროულად იქმნება პრემიერს დაქვემდებარებული იგივე მიმართულების საბჭო, სადაც დარგის მინისტრი რიგით წევრად გვევლინება. ეს წარმოშობს კითხვას, თუ ვინ არის გადაწყვეტილებებზე პასუხისმგებელი პირი. მსგავსი შემთხვევები სამწუხაროდ ცოტა არ არის. გასაკეთებელი საქმის სხვადასხვა ინსტანციებში გაფანტვა, გაუმართლებლად დიდი რაოდენობა სხვადასხვაგარი კომისიების, საბჭოების, დუბლირებული ორგანოების, პასუხისმგებელ პირთა განუსაზღვრელობა, აჩენს დაბნეულობას ბიზნეს-წრეებში, ინვესტორებში, საერთაშორისო პარტნიორებსა და საზოგადოებაში. საბოლოოდ კი ეს განაპირობებს ინსტიტუციების მდგრადობის დასუსტებას, მართვის არაეფექტურობას, პროცესების გაჭიანურებას.

დემოკრატიული საზოგადოების სიძლიერე ეფუძნება პიროვნების ცენტრალურ როლს. სახელმწიფო ინსტიტუტთა ეფექტიანობისთვის გადაწყვეტი მნიშვნელობა აქვს საჯარო მოხელეთა მეტ თავისუფლებასა და შესაბამისად, უფრო მაღალ პასუხისმგებლობას.

ჩვენ უნდა ვიცოდეთ რომელ დარგში ვინ არის რეალურად გადაწყვეტილების მიმღები და ვისი დამსახურებაა წარმატება ან ვინაა მარცხზე პასუხისმგებელი.

შესაბამისად, უნდა ვიზრუნოთ ისეთი მართვის სისტემის ფორმირებაზე, რომელიც მკაფიოდ გამოკვეთს პასუხისმგებელ პირს და არა უპასუხისმგებლობას, საქმის კეთებაზე ორიენტირებულ მოხელეს და არა უინიციატივობას.

შეხედულებას, თითქოს საჭიროა სახელმწიფო ინსტიტუტების დაკნინება, ანარქიისკენ მივყავართ. საზოგადოება ხელისუფლების მაკონტროლებელია, მაგრამ მართვის ტვირთი სახელმწიფო ინსტიტუტებსა და მათ მესვეურებზეა. ამ ინსტიტუტების მოშლით მივიღებთ ქაოსს. ასეთ ვითარებას არ ეყოლება მოგებული მხარე არც ხელისუფლებაში, არც ოპოზიციაში და არც საზოგადოებაში. ჩვენ პასუხისმგებელნი ვართ საკუთარი არჩევანისთვის - ვემსახუროთ საქართველოს.

და ვის წინაშე გვაკისრია უმთავრესი პასუხისმგებლობა?

არავინ შეიძლება ჩაითვალოს ჩვენი შრომის დამკვეთად და მის შემფასებლად, გარდა ხალხისა!

და ბოლოს, მსურს სწორედ ხალხს - ჩემი დღევანდელი გამოსვლისა და ყოველდღიური საქმიანობის უმთავრეს ადრესატს მივმართო.

რასაკვირველია, ხელისუფლება უმთავრესია, ვისაც თითოეული ჩვენგანის განვითარების პირობათა და უსაფრთხოების უზრუნველყოფა ეკისრება. მაგრამ ეს ყველას პასუხისმგებლობაა. სწორედ მოქალაქეთა მონაწილეობამ შექმნა ყველაზე ძლიერი სახელმწიფოები. ჩვენც ეს გზა ერთად გვაქვს გასავლელი.

მსურს ხაზგასმით აღვნიშნო გარემოება, რომელიც უდიდეს მიღწევად მიმაჩნია - დღეს ხელისუფლება ხალხს უსმენს! საზოგადოებრივი აზრი ხშირად გადამწყვეტია პოლიტიკურ პროცესებში და ეს არაერთხელ დადასტურებულა. ეს არის შანსი, რომ მოქალაქეები უფრო აქტიურად ჩაერთონ ქვეყნის ცხოვრებაში. 2012 წელს ჩვენ შევქმენით უფრო თავისუფალი

ქართული საზოგადოება. ახლა ჩვენი საქმეა, რას მოვახმართ გამოთავისუფლებულ ენერჯიას, რით შევავესებთ თავისუფალ სივრცეს - სიძულვილით, აგრესიით, წარსულის ტკივილით, თუ მომავლის იმედითა და პოზიტიური ძალისხმევით. როგორ მოიქცეოდნენ ასეთ შემთხვევაში ჩვენი დიდი წინაპრები? როგორი ქცევისკენ მოგვიწოდებენ მომავალი თაობები?

ბოლო ათწლეულებში ხალხის ნება ძირითადად ხელისუფლების წინააღმდეგ პროტესტში, ან მხოლოდ კრიტიკაში გამოიხატებოდა. დროა შევუდგეთ ჩვენი უფლებების პოზიტიურად გამოყენებას, სასურველი რეალობის არა მხოლოდ მოთხოვნას, არამედ შექმნას. საზოგადოების თითოეული წევრი უნდა გახდეს გადაწყვეტილების მიმღები. სხვა გზა არ გვაქვს - უნდა ვენდოთ საკუთარ თავს და თავად მოვკიდოთ ხელი ჩვენი კეთილდღეობისა და განვითარების საქმეს!

ადამიანები უნდა გაერთიანდნენ, უნდა იბრძოლონ და იშრომონ საკუთარი მიზნების მისაღწევად საზოგადოებრივი

ცხოვრების ყველა სფეროში. აქტიურად უნდა ჩაერთონ ისეთი პროექტების განხორციელებაში, რომლებიც მათ ინტერესებშია - ბიზნესში, ადგილობრივ მმართველობაში, ხელოვნებასა თუ პარტიულ აქტივობაში.

ჩვენ გვაქვს უფლებაც და შესაძლებლობაც გადავჭრათ უამრავი პრობლემა, ვაქციოთ რეალობად ერთიანი, მშვიდობიანი საქართველო, თავისუფლებისა და თვითრეალიზაციის სივრცე ჩვენი მოქალაქეებისთვის - საერთო სახლი ქართველების, აფხაზების, ოსების, ამ მიწაზე მცხოვრები ყველა ხალხისათვის, მიმზიდველი ადგილი ყველა სტუმრისათვის.

სწორედ ასეთი საქართველოსკენ სწრაფვა წარმართავდა ჩვენს ისტორიას ათასწლეულების განმავლობაში.

ამ მიზანს ემსახურებოდა დღევანდელ დღეს, 1991 წლის 31 მარტს, საქართველოს პირველი პრეზიდენტის, ზვიად გამსახურდიას თაოსნობით ჩატარებულ რეფერენდუმზე მთელი მსოფლიოსათვის თვალსაჩინოდ გამოხატული ქართველი ხალხის ურყევი ნება სახელმწიფოებრიობის აღდგენისა, რომ ვიცხოვროთ თანამედროვე დამოუკიდებელ სახელმწიფოში.

მაშინ ყველამ ერთხმად, აფხაზებთან და ოსებთან ერთად მკაფიოდ და ცალსახად განვაცხადეთ, რომ მიზნად ვისახავთ გავხდეთ თანამედროვე დემოკრატიული თანამეგობრობის სრულფასოვანი და ღირსეული წევრი, დავიმკვიდროთ ის ადგილი, რომელიც ერთ-ერთი უძველესი და უნიკალური კულტურის ერს სამართლიანად გვეკუთვნის.

ეს მიზანი არასოდეს დაგვიყენებია კითხვის ნიშნის ქვეშ. და როგორც საქართველოს პრეზიდენტი, საქართველოს მოქალაქეთა სახელით მკაფიოდ ვაცხადებ:

არც არასდროს დადგება! დღესაც ამ მიზანს ვემსახურებით!
ღმერთი ფარავდეს საქართველოს!

შემაჯამებელი სიტყვა

მინდა მადლობა გადავუხადო საქართველოს პარლამენტის წევრებს, ფრაქციათა თავმჯდომარეებს მოსახლეობისათვის საკუთარი შეხედულებების გაზიარების გამო. ვიმედოვნებ, რაზეც დღეს ვისაუბრეთ, დადებით გავლენას მოახდენს ჩვენი ქვეყნის წინსვლასა და განვითარებაზე; იმედი მაქვს, რომ საკითხები, რომლებიც მნიშვნელოვანია ჩვენი პოლიტიკური სისტემის გაძლიერებისათვის, აქტიურად იქნება განხილული როგორც პარლამენტის დეპუტატების, ისევე მთავრობის წარმომადგენელთა მიერ.

ჩემს დღევანდელ გამოსვლაში შევეცადე აქცენტი გამეკეთებინა თვითმმართველობის, საზოგადოების, არასამთავრობო ორგანიზაციებისა და პოლიტიკური პარტიების მნიშვნელობაზე.

როგორც უკვე აღინიშნა, სამწუხაროდ, ლარის კურსი ერთ-ერთი სერიოზული პრობლემაა ჩვენი ეკონომიკისათვის და მსურს ვუთხრა ჩვენს მოქალაქეებს, რომ მე მათთან ერთად ვფიქრობ იმ პრობლემებზე, რომლებიც ჩვენ ერთად შეგვექმნა. ეს სირთულეები არ ეხებათ მხოლოდ მათ, ვისაც მცირე შემოსავალი აქვს, მიუხედავად იმისა, რომ ეს განსაკუთრებით სწორედ მათზე აისახა; ეს პრობლემები შეეხო ბიზნესმენებსაც; და ზოგადად ეს ჩვენი ეკონომიკური ვითარების ნაწილია.

ამავე დროს მინდა ვისაუბრო იმ უზარმაზარი პოტენციალის შესახებ, რომელსაც ჩემს მოხსენებაში ხაზი გავუსვი.

ინვესტორები, რომლებიც ფიქრობენ საქართველოში ინვესტიციის განხორციელებას, ფულს მხოლოდ 4 მილიონიან ბაზარზე არ აბანდებენ. არამედ ის მიღწევები, რომლებიც მოგვითანა ევროპასთან ღრმა და ყოვლისმომცველი თავისუფალი სავაჭრო სივრცის შესახებ შეთანხმებამ, თურქეთთან და დსთ-ს ქვეყნებთან თავისუფალი ვაჭრობის შესაძლებლობამ, ასევე იმ მაღალმა

რეიტინგულმა მაჩვენებლებმა, რომლებზეც უკვე გაკეთდა აქცენტი - კრიმინალისა და კორუფციის დაბალი დონე, დაბალი გადასახადები, რაც დღეს არის საქართველოში, უაღრესად საინტერესო პერსპექტივას ქმნის ნებისმიერი ინვესტორისთვის რეგიონში ბიზნესის განვითარების თვალსაზრისით.

ეს ყველაფერი დადებით შედეგებსა და პოტენციალს მოგვიტანს მას შემდეგ, რაც ქვეყანაში იქნება სტაბილურობა და ყველა ეს პირობა მაქსიმალური რესურსით იქნება ამოქმედებული. აქედან გამომდინარე, ჩვენ უფრო აქტიურად უნდა მოვიწვიოთ ჩვენი პარტნიორები და ფართოდ გავუღოთ კარი მათ საგარეო ინვესტიციებისათვის. ის, ვინც ინვესტიციას ახორციელებს საქართველოში - ახორციელებს ინვესტიციას ისეთ რეგიონში, რომელსაც უმნიშვნელოვანესი გეოპოლიტიკური ფუნქცია გააჩნია. რეგიონის 14 ქვეყნიდან, რომელთაც არ აქვთ ზღვაზე გასასვლელი, 8 თავის საზღვაო კარიბჭეს საქართველოში ხედავს; რაც თავისთავად უზარმაზარი პოტენციალია ისეთი რეგიონებისთვის, როგორც არის კასპიის ზღვის აუზი, ჩინეთი, იაპონია. ჩვენ მათ ვთავაზობთ მშვენიერ შესაძლებლობებს, გამომდინარე იმ ინფრასტრუქტურული და სატრანსპორტო პროექტებიდან, რომლებსაც ვახორციელებთ.

თუ მაქსიმალურად ავამუშავებთ ამ ურთიერთობებს და შევეცდებით საქართველო გავაცნოთ და ჩვენი პოტენციალი ვაჩვენოთ იმ ქვეყნებს, რომლებიც ფიქრობენ საკუთარ არჩევანზე, უახლოეს მომავალში მივიღებთ დადებით შედეგებს. ის საინტერესო პროექტები, რომლებიც ბოლო 20 წლის განმავლობაში განვახორციელებთ, საქართველო-აზერბაიჯანი-თურქეთის თანამშრომლობის კარგი მაგალითია, რასაც არაერთხელ ხაზი გავუსვით.

ასევე გამოვებმურები ბიუჯეტის თემას, რის შესახებაც აქ არაერთხელ ითქვა. მომწონს რომ ოპოზიციაც აფასებს იმ

მიღწევებს, რომელიც ჯანდაცვის სფეროში განხორციელდა. მაგრამ მინდა შევეხო სოფლის მეურნეობის საკითხს. შესემლოა სოფლის მეურნეობა არ იყოს ძალიან მნიშვნელოვანი ეკონომიკური პოტენციალის შემცველი, თუმცა 2013 წელს სოფლის მეურნეობის წილი ჩვენს ეკონომიკაში 9,4 პროცენტი იყო, მაგრამ სოციალური პროექტი არ გამორიცხავს ეკონომიკურ პროექტს. თუ სოციალური პროექტი ამავე დროს მომგებიანია ბიზნესის თვალსაზრისით, ეს არ ეწინააღმდეგება ერთმანეთს. მინდა კიდევ ერთხელ ხაზი გავუსვა, რომ ეკონომიკური სირთულეების ფონზე სოფლის მეურნეობის მხარდაჭერა არ უნდა შესუსტდეს, რა თქმა უნდა, ჩვენ არ მოველით, რომ უახლოეს წლებში სოფლის მეურნეობა იგივე სტატუსის პროექტი იქნება, როგორც ენერგეტიკის სფერო. თუმცა ის არის პროექტი, რომელიც უკავშირდება მოსახლეობის ცხოვრების დონეს; არამარტო ბიზნესის, არამედ დასაქმების თვალსაზრისით მოგიწოდებთ, რომ მომავალშიც მხარი დაუჭიროთ ამ უმნიშვნელოვანესი საქმეს.

ჩვენს შეიარაღებულ ძალებზე საუბარი, მხოლოდ სიამაყით გვაგვებს. 13 000-მა ქართველმა ჯარისკაცმა და ოფიცერმა გაიარა ურთულესი გამოცდა ნატო-სა და ევროკავშირის მისიებში. ეს ის ადამიანებია, რომელთა დამსახურებითაც უელსის სამიტზე გვადიარეს, როგორც ნატო-ს ქვეყნებთან ყველაზე მეტად თავსებადი სამხედრო შეიარაღებული ძალების მქონე ქვეყანა. ბუნებრივია ჩვენ ამით ვამაყობთ და მადლიერები ვართ ამ ადამიანების. მყარად ვდგავართ ჩვენს პოზიციაზე. საქართველოს მოქალაქეებს მშვიდად სძინავთ იმიტომ, რომ ასეთი პროფესიონალები დღეს ჩვენი ქვეყნის სამსახურში დგანან.

საინტერესოა ისიც, რომ თავდაცვის სამინისტროში ვითარდება ახალი რეზერვის სისტემა და სასურველია ამ პროცესის ხელშეწყობაც.

მინდა აღვნიშნო ჯეიმს აპატურაის დღევანდელი შეფასება. ბუნებრივია, თუ ჩვენ ამ დინამიკით ვივლით, მივალთ იმ წერტილამდე, რომელიც ჩვენი პოლიტიკური დღის წესრიგისთვის უაღრესად მნიშვნელოვანი და განმსაზღვრელია. კიდევ ერთხელ ხაზს ვუსვამ - პროდასავლური პოლიტიკური დღის წესრიგი განსხვავებათა მიუხედავად აერთიანებს ამ პარლამენტში როგორც უმრავლესობას, ისე უმცირესობას. მესმის, რომ შეიძლება იყოს რაღაც დინამიკა, რომელიც უფრო აქცენტირებულია რომელიმე პოლიტიკურ ჯგუფში; მაგრამ ის რეზოლუციები, რომელშიც სწორედ ეს მიმართულება იყო განმსაზღვრელი და რაც თქვენ მიიღეთ თუნდაც 2013 წელს, მამლევს იმის თქმის უფლებას, რომ 100%-იანი მხარდაჭერა პარლამენტში სწორედ პროდასავლურ დღის წესრიგს აქვს. მე მინდა მოსახლეობას ვუთხრა, რომ 2014 წელი ამ დღის წესრიგის თვალსაზრისით წინგადადგმული ნაბიჯი იყო; ჩვენ ასოცირების ხელშეკრულებას მოვაწერეთ ხელი, ნატო-ს სამიტზე მივიღეთ ღონისძიებათა არსებითი პაკეტი,

რომელიც მნიშვნელოვანწილად გააძლიერებს საქართველოს თავდაცვისუნარიანობას და ეს შენარჩუნებული უნდა იყოს.

შევეხები კიდევ ერთ დეტალს, რომელიც აღვნიშნე ჩემი მოხსენების დროს. დემოკრატიული პროცესი ნამდვილად ვითარდება. როგორც ერთ-ერთმა გამომსვლელმა თქვა, საქართველოში დღეს იციან, რომ საარჩევნო ხმა სიტუაციის რეალური გადამწყვეტია. თუმცა ჯერ კიდევ ბევრი საკითხის გადაწყვეტაა შესაძლებელი, თუ დავეყრდნობით იმ საარჩევნო და სამთავრობო პროგრამებს, რომლებიც მივიღეთ ოპოზიციის ეროვნული დროს. სწორედ ამიტომ, არაერთხელ ვახსენე ის ძალიან მნიშვნელოვანი დებულებები, რომელთა შესახებაც საუბარია ამ პროგრამებში. იქნება ეს შინაგან საქმეთა სამინისტროს, პროკურატურის თუ სასამართლოს რეფორმირება. კიდევ ერთხელ მივესალმები ქალბატონ ნინო გვენეტაძეს ამ დარბაზში, რადგან ამ თვალსაზრისით ჩვენ ნაბიჯი წინ გადავდგით.

დღეს საზოგადოებაც ბევრად უფრო ძლიერია; დისკუსია მნიშვნელოვან სკიბებზე უფრო ცოცხალია; ვნახეთ რამდენად აქტიურად რეაგირებდა საზოგადოება 2014 წელს ქალთა ძალადობის პრობლემაზე, რომელსაც ძალიან ძნელად თუ მოემეზნება ახსნა. ვნახეთ რამდენად ნათლად და ორგანიზებულად დააფიქსირეს საკუთარი პოზიცია ჩვენმა საზოგადოებრივმა ჯგუფებმა თუ პოლიტიკურმა ლიდერებმა.

მსურს კიდევ ერთხელ მაძღობა გადაგიხადოთ, რომ მომეცით შესაძლებლობა ესოდენ მაღალი ტრიბუნიდან მოგმართოთ თქვენ და ჩვენი ქვეყნის მოსახლეობას; ვიმედოვნებ, რომ ბევრი სირთულე, რომელთა შესახებ დღეს ვისაუბრეთ, უახლოეს მომავალში გამოსწორდება და დარწმუნებული ვარ, ის პოტენციალი, რომელსაც დღეს ხაზი გავუსვით, უახლოეს პერიოდში იქნება რეალიზებული.

საქართველოს პრეზიდენტის გიორგი მარგველაშვილის მოკლე ბიოგრაფია

გიორგი მარგველაშვილი საქართველოს პრეზიდენტად 2013 წლის 27 ოქტომბერს აირჩიეს. ყოფილი ვიცე-პრემიერი და განათლებისა და მეცნიერების მინისტრი, მტკიცე დემოკრატი და რეფორმატორია, რომელმაც მანამდე პოლიტიზირებული განათლების სისტემის არსებითი გარდაქმნის პროცესი დაიწყო. 2013 წლის მაისში უპარტიო გიორგი მარგველაშვილი მმართველმა კოალიციამ „ქართულმა ოცნებამ“ პრეზიდენტობის კანიდადატად დაასახელა, რომელმაც დამაჯერებლად გაიმარჯვა ხმათა 62,18 პროცენტით.

გიორგი მარგველაშვილის წარსული დაკავშირებულია პოლიტიკასთან, საზოგადოებრივ და საგანმანათლებლო საქმიანობასთან. 2012 წლის ოქტომბრის საპარლამენტო არჩევნებში ოპოზიციური კოალიციის გამარჯვების შემდეგ „ქართული ოცნების“ მთავრობასთან შეერთებამდე, გიორგი მარგველაშვილი ცნობილი იყო, როგორც პოლიტიკური ექსპერტი. მას ათწელზე მეტ ხანს ეკავა სხვადასხვა, მათ შორის, რექტორის თანამდებობა საქართველოს საზოგადოებრივ საქმეთა ინსტიტუტში (GIPA), რომელიც წამყვანი უმაღლესი განათლების ცენტრია სახელმწიფო მართვის, სამართლის, საერთაშორისო ურთიერთობებისა და ჟურნალისტიკის მიმართულებით.

განათლება

ბატონმა მარგველაშვილმა 1992 წელს დაამთავრა თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტი და მოიპოვა ფილოსოფიურ მეცნიერებათა ხარისხი. 1993-1994 წლებში სწავლა განაგრძო ევროპის ცენტრალურ უნივერსიტეტში

(ჩეხეთი - პრადა), ხოლო 1993-1996 წლებში - საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის ფილოსოფიის ინსტიტუტში. 1998 წელს გიორგი მარგველაშვილმა მოიპოვა ფილოსოფიის მეცნიერებათა დოქტორის აკადემიური ხარისხი თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტში.

კარიერული გზა

ბატონი მარგველაშვილი მთელი ცხოვრების მანძილზე დაინტერესებული იყო ალპინიზმით. ადრეულ 90-იანებში მუშაობდა, როგორც მთამსვლელთა გიდი სხვადასხვა სამოგზაურო კომპანიის, მათ შორის „კავკასუს თრეველის“-თვის.

1996-1997 წლებში ასწავლიდა ფილოსოფიასა და კულტუროლოგიას თბილისის თავისუფალ უნივერსიტეტში. 1995-დან 2000 წლის ჩათვლით იყო ადგილობრივი მთავრობის ექსპერტი ეროვნულ-დემოკრატიული ინსტიტუტის (NDI - ამერიკული ორგანიზაცია, რომელიც ორიენტირებულია მსოფლიო მასშტაბით დემოკრატიის გაძლიერებაზე) თბილისის ოფისში. მომდევნო 12 წელი, 2000-დან 2012 წლის ჩათვლით, გიორგი მარგველაშვილი მუშაობდა სხვადასხვა მმართველ პოზიციაზე საქართველოს საზოგადოებრივ საქმეთა ინსტიტუტში (GIPA), მათ შორის ორჯერ (2000-2006, 2010-2012 წლებში) ეკავა რექტორის თანამდებობა. 2006-2010 წლებში მუშაობდა GIPA-ს კვლევითი დეპარტამენტის ხელმძღვანელად.

გიორგი მარგველაშვილი პოლიტიკაში ჩაერთო 2003 წლის ნოემბრის საპარლამენტო არჩევნებამდე, როდესაც ის შეუერთდა ოპოზიციურ ბლოკს ყოფილი პარლამენტის თავმჯდომარის - ზურაბ ჟვანიას ხელმძღვანელობით. მიხეილ სააკაშვილის მმართველობის პერიოდში ის იყო მთავრობის ღია კრიტიკოსი და აფასებდა მას კორუმპირებულ და ავტორიტარულ ხელისუფლებად. ინარჩუნებდა რა

პოლიტიკურ დამოუკიდებლობას, გიორგი მარგველაშვილი იყო ბატონი ბიძინა ივანიშვილის მრჩეველი 2012 წლის საპარლამენტო არჩევნების წინ კოალიცია „ქართული ოცნების“ კამპანიისას.

საპარლამენტო არჩევნებში კოალიციის გამარჯვების შემდეგ გიორგი მარგველაშვილი დაინიშნა საქართველოს განათლებისა და მეცნიერების მინისტრად. მისი ინიციატივები მოიცავდა პედაგოგთა ხელფასების არსებით ზრდასა და ინვესტირებას სკოლების ინფრასტრუქტურულ განახლებაში. 2013 წლის თებერვალში, მინისტრობასთან შეთავსებით, დაინიშნა პირველ ვიცე-პრემიერად და ამ რანგში აქტიურად თანამშრომლობდა პრემიერ-მინისტრთან. 2013 წლის ოქტომბრის პრეზიდენტობის კანდიდატად დასახელების გამო, საკუთარი სურვილით დატოვა აღნიშნული თანამდებობა.

პირადი ცხოვრება

გიორგი მარგველაშვილი არის 44 წლის. ჰყავს მეუღლე მაკა ჩიჩუა (მხატვარი, მსახიობი) და ორი შვილი - ანა მარგველაშვილი (საქართველოს საზოგადოებრივ საქმეთა ინსტიტუტის სტუდენტი) და თეიმურაზ მარგველაშვილი.

თავისუფალ დროს გიორგი მარგველაშვილი უთმობს ფეხით სიარულს, ცხენოსნობას და მასპინძლობს მეგობრებს დუშეთის სახლში.

სარედაქციო ჯგუფი

ზურაბ ჯიბლაძე	პროექტის ავტორი და მთავარი რედაქტორი
ანჟელა ბზიკაძე	პასუხისმგებელი რედაქტორი
ნათია ვადაჭკორია	მასმედიასთან ურთიერთობები
დალი ჯვარშიშვილი	ტექნიკური რედაქტორი
გია არაბული	მხატვრული რედაქტორი
გიორგი ჯიბლაძე	კონსულტანტი
ირინე ბარამიძე	მხატვარ-დიზაინერი
ია გაჩეჩილაძე	კორექტორი

ბიულეტენში გამოყენებულია საქართველოს პრეზიდენტისა და საქართველოს პარლამენტის ვებ-გვერდებზე განთავსებული მასალა

